

Flores

G. Dobnik

Trst, velika lučna

Šestih t.

Često, često.....

Često, često vojice mila
Ti me zaniš svojim čarom.
Što na svjetlu nebi bilo
Zadovoljno tvojim darom?

Lovjeku si ti tužnomu
Svega utjeha blažica,
Lovjeku pak veselomu
Jesi radost jošte veća.

Al' mear lahko pade na te,
Tad' uveni, gle neneće!
I od onda vojice za te
Mariti nijedan neće.

A. Kalac

Lovjeko.

Kadnji žarki - - - -
Aleksij Pehovič.

Tablja je močno razvenketala - - - - -

Po kolesarju pod Aničinim oknom je šel glasno se smeje se čas,
bnik z gospico - - - - -

Anica je spustila knjigo, ki jo je čitala ob rofi na tla ter sko,
čila k oknu - - - -

Okno pa je bilo s sivimi roletami prepričeno, le ob straneh
le ob straneh so se ukradli kadnji žarki zahajajočega poletnega
solnca v sobo, ter se bojevali s temo - - - -

Im zdaj so obhajali ti žarki krasen obraz, ki se je ravnopri,
karak, ter ob strani gledal na ulico.

Anica je bila. Golga črna kista ji je daleč čez klbnike padala
po hrbtu. Na gladkem in belem licu, kakor mleko se je lesketalo
dvoje rjanih oči, kakor dve električni lučici; in v njenih očeh so se
igrali veseli žarki; črne obrvi na so ji krasile njeno nitko nežno
čelo. Imela je raven nos in mala usta; zdajpazdaj je zalesketala
dvoja vusta krasnih belih zob, kakoršnih naše salonske dame
pogrešajo skoraj vse. Krasno bradico pa ji je dičila mala jamica.
Beli vrat je bil popolnoma gol do prs, tu pa so si ji vile dve vrsti
čipk okolu ramen dva vena čez ramena sta ji segala dva
bela široka traka predpasnika, ki sta bila zvezana zadej v umet,
no mašrjo. Spodnji del predpasnika pa je bil dvakrat obrobljen
z rdečimi čipkami. V gondolah se je kaj lahko kretala tako
da je morala pričati vsakega si svojo lepoto.

Bila je prava vila v kojoj bi se že stari zaljublil z dušo
in telesom - - - - -

-Madonna je prišla na okno - - - - -

Šlo je ropet zastisala smeh, spoznala je takoj njego - vojiga
Jožipa. - Odmaknila je nekoliko zaveso in zdaj zagledala je par,
ček, ki je ravno krenil za ogor. Kar skesla se je ter krepetaje
padla na divan in ležala nekoliko časa nezavestna - - - - -

Žarki pa so se vedno bojevali s temo, ki je postajala ved,
no večja, vedno gostejša, ter se valila okolu postelj in omak,
kakor strahovi o polnoči - - - Vis - a - vis vratom pa je bilo -

kot se popolnoma temno, in pod to se je raztezala ta črna
grozna noč, kakor razteza volupe voje med po železnem plenu...

Tema je amanovala luč ---

Tri zofi so se vedno ležale. Kleinejeve pesni kakor poprej,
le ona ne, ki ji je zdaj pa zdaj zdihnila globoko, in zdih
so odmevati pod sten, ter se zgubljali polagoma kakor
valovi ---

Sedaj ji je bilo umevno, zakaj ji ni pisal toliko časa,
zdaj njegovo preizkušanje in hladno obnašanje napram nji.
A ona ga je tako ljubila, ljubila z vsem srcem ---
Kie bi storila zanj, za svojega Josipa, ki je bil njen ideal,
njen naklad, njeno življenje ---; a on jo je goščeval, njegovi
poljubi so bili skupeni; skup ji je vlival v njena krasna
lisa; in ta skup se je moral pokazati prerogodaj v njenem
nedolžnem obratu.

Pisegal ji je včasih vestno, tukaj in tam ---; a
ona je čista med Bogom in ljudmi ---

Kmalu je uvidel svetovnik, ki ni imel drugega nje
sabijs in mnogo dolga, da se ne da njeti ta klič, ta
bela golobica; zato si je iskal druge, ki bi ga ljubila
drugare, kakor so ga še dve ---

Svojim vitkim telesom, nabranim skoli in o,
koli a bombarka, jo je kmalu dobil, ki se je razle,
dala v njegove brke, zavikane à la Tiflem.

In danes je pel nalazni v rimo njenega okna in njo
se sprehajati, ne vidi kakšno kano vseč inčinem, in se,
oni odkritosteni žisti vile ---

- Neusmiljenec !!! - ---

Sedaj je zahajalo solnce, in zadnji žarki so se

in nemihov jeziku.

Te dni je izšla v Pragi zbirka kraljkih slik, obvezuje želva so, strani; post navarom, Misterij izne. Sekretarji pesniki in pisatelji - ljudi zni v xenski obleki - kocijo beli riba, modurni. Misterij izne pa stoji - kakor pme, nja neki slovenski bi! - za cel centimeter nad vrhuncem modernosti. Hoj kakoga se gletavo in miholi ni lihalo v, lovenskem junicu in najbric in ludi ne boje ni hdaar ve, Pa pozlejino si knjigo malo bolje.

Sploh na celu knjige ogledamo slike, ki se da leiko, definirati. Izavala jltva - modernou sliba!

Knjigo stiti ludi sliba povateljico, uranarita po bliicem, nomen viku - kraljkih lanki in - modernu l. avati.

Na posebni strani citamo citat in nemihov pisatelja Lene Marholm (Das Buch der Frauen), na drugi pa zopet nekako drugo molko, ki naj vsem nekako povz nameni knjigo:

"Ate vse (!) in za vse - ali nekaj stvaru, denke stise in isne vode, ma, shizala vapivati se roboru."

Zopet na drugi strani je nekak prodgovor.

"Na velikih izumitih velozja se gorle, dusa."

"Kavare, umicimo. Kri je v ka nar abarjev (D) - brav vje. Ogromni kavari, stapi so padali v va ljiva. Pa avimavrom prostora so prili v liki, magpini, kavasi vishi."

"Kako je pravi Nemec? Dlichender Struinn"! Kralje!

"Dabamab hvi.

"Kavi, desi.

"Zenskih. - - - - -"

"Kri je vika nar abarjev v burmaje. Sliba kavara mozja so plava, la v, velozja. Pa abarjev so padali mkaie, meir dusa. Veliki, potarni so jik avoli v blabna, kavara jama. Egle boka, kavara a kavara so padali stizji, ovistziji, baka hvi roci...."

"In kako stajje: To vavimaj, kater avo! Nam z nasim povimim Klutabamavverstruind ja kraj baka gr, sa hoch...."

"Epitambal prebta.

"Lilka dsa."

"Kviri"

Na koncu knjige v stehadentnom in avisionistionem uvodnom prideje kralhe itise, avbena ve nega so vrol, nehalo uprav bcamielne, druge av, avonjiva, le malo jiti je repit.

Pogodek.
Ivan Ivanov
(Konec.)

Kmalu so se mu izmislili vsi njegovi ideali; potlejga in bledlega stonava je prišel nakolaj k hčuli. Gospodinja ga je povprašala, je-li je bolan, tu pa ji ni niti ena odgovoril; se dovolj je bilo, kajti gospodinja je rečevala, kaj je-----?

Takoj drugi dan po prometnem jupitru, pri katerem je napravil velikom, sro blamažo, je prejel od Maričinega očeta pismo; v tem mu je s varnost poročal, da ne sme več pisati njegovi hčuri, da je farla na mrtu, sicer da se zbna drugam, ter mu svetuje, da naj se najje bolje udi.

To ga je radelo tako hudo, da ni imel ravni vse poskušice mrtu, ni se mogel priiti in vohat tega je tudi počel veličanstvo dvojko pri herovljavnem jupitru.

Narvci je moral ponarjati, kako se je vedel pravnje, tega ne vem, ker nisem imel več toliko prilike, da bi govoril i njim.

Kam von v pra je bilo zelo slab, da so ga izgubili; saj smo imeli mansikavno veslo unice i njim.

Tedaj je ljubil Karol Volčan Milice Kapušnikove jako le, in man-
cipirano zopiso, ki se je že v mariborskem zagledala, seveda za vs,
koliko časa.

Tako je je tudi pri Volčanu vkipeto avo lora up, njega, i
si svojim krabanjem očarala koketka in njela v svojo ranjko.

No pa Karola tudi ni bilo treba mnogo, saj je takoj za-
lebil v ljubem. Že dve leti ni ljubil nikogar.

Tedaj se je drčal Milice kakor se je govoril o voji ljubari, kako jo
ljubi.

Milica pa se je kmalu naveličala ge ojenja drugega rajjubžena,
ker si je za izbrala drugega.

Kol pa je dobil Karol že le pri koncertu.

Karol je mislil, da ljubi pravega ideala svojo bodočnosti, dočim
se je varab- skatno varab. Karan je bil od one, ki si jo je predstavjal
za pošeno, dobro dekle, dočim se mu je ona, vs habtom smejala.

Milica ni vedela, kaj je ljubem. Predstavljala si jo je, ka

sploh naše sal neke dame, ki hočejo dobiti - pravo ljubezen v romani
da v ženskih romanah naše dobe. Škafno prebirajo se naše gos,
pica Voltaire-ja, šol, Laman-vo in bogogavedi se ki kšoni, da
kubijo kuhaj - pravo ljubezen -

Tako je tudi Milica, ki bogatega govori, pravi sebinu
mnogih takih spisov, ko ji zahajata se v mesto žolo.
i bila nedolžna vika.

Je takih spisov u naukajo one skupene ljubezni, ki spusti vna,
ko leto toliko ljudstva pod klado dejo - žene zemlje - - - - -

Danesjo ljudi u vro dušo, jutri u dvoboju je, za zkvatru
potom giasu: Adieu - ki si mi predolgočasen. ....

Danes pleše koketka se svojih kavalijem, ter u raduje se
njim, lica se ji kor potijo od sa, ih polji kor, kakor v Mekki
Hamedanem. Nauba katar pridejo omari, poborni mor,
žemi. Na koncu žetvorke pa u giasu: Meri Konsidu! in -
vsa ljubezen je pri kraju. On se ki i včer u prai veselo smeje u
stajim u kakšnem kotu u objem svojega čestitea

Drugi večer sedi se, u ke far niente, ropet u drugim ka,
valijem u kavarni ter igra biljard z njim. puščaje zote ke lovar,
žke dragocenu cigarete in nekih ust.

Tinim modernim damam je življenje le - igra? v.
Ako se ne dvobojuje ljubljeno za u, go ustranjujejo, aino je pa
padel v uoboju, se veseli - - - in govore, Gleda na upea. ....

Kaj njim eno življenje?
Taj je mnogo drugih se - - - - -

Tako prokleto življenje se ponabaja te saloni u mo, u,
kaj jo vspitih, ki so jih imočki iluvičke družbe in ke so, raditi
na Boga, postali občinstvu v zal ro - - - - -

Torej ti naj živijo se svojimi spisi omikro moči ljubezvom?
Te ki so izpili kupino življenja do dna in potem na milicini u
mo upustiti met - - - - -?

Si torej naj vodo voditelji človeške ideje? - - - - -

Tako skupeno ljubezen gojijo naše manipulirane dame v mo,
termi sobi komuam XIX. stoletja.

Taka je bila torej Milica Prosperitnikova.
Ljubila je le za kratki čas. Tega pa Larel ni razprsil.

Pišel je dan koncerta. Vse je bilo pripravljeno, gospice, ob-
težak po najnovjših krejih. Cilinder je kaj megolelo pred restor-
nantom. Vse je bilo živahno, veselo. V salonu so prihajali kaj
kor iz kakšnega meavljica.

Pol ure je bilo, ko je vojašica godba vzkrala, tedaj se
je vse kilo v salon. Tudi stari Tolian je prišel z vojo Milica.

Ali ta ni več morala mnogo zanj. On si je je dobrihal, a
ona ga ni še pogledala.

V dvorani pa je sedla poleg nadporočnika Franca Pivnar
ker se ves čas smejaša z njim, stari pa je ostal zadej.

Ko je zvršila igra odšli so vsi v druge sobe; kaj salon so
napravljali za ples. Šli dolgo časa kajalo, in že je začela četorka.
Milica je že plesala s svojim nadporočnikom, ko je vstopil stari
v dvorano.

Tedaj je videl, da ga vesa tudi ta.

Gledal je pleske, gledal veselo sbrake, tudi njo je zagle,
dal med onimi, kako si je z pihalivo hladila vročo udco ob,
nar. Ko je pa zvršila četorka, so se sprehajali vsi v parčki, a
Milica in Pivnar sta sedela v nekem kotu.

Ko je razpil Tolian, da je poljubil Franc Milico iz rajna,
v dvorano, šel kakor zmožen na cesto ker ledil skoli, tu,
kem pa si je iskal tolažbe v vino in našel jo je. Klival je čisto
za čaja vane, da jstbi je vse spomine iz gl. Se le proti jutru
se je odpravil domov, zgubivši blobuk na potu.

Dospel v domov je legel v postelj; glava ga je hudo bolela.

Pol osmih pa se je slizal strel - - - - -

Prezji dan se je pitalo v "Edinosti", ta in ta se je včeraj umil
radi boljše polovice.

Jel polarna ljubav?

Jel polarna mržnja? "i" av,
Ko cvetici sijetah ljubav,
Koji svoj za vrijeme krutko
Lar ljudima samo kaže?
Il ko letni vjetris, vatko
Lijem "dobro do" kaže,

Kaj' unigra, kada dodje,
 Svakoga, al breo prodje?

Lije ne polarna ljubav,
 Ko cvatuci cvjetak ubav,
 Niti kao vjetrić ljeta,
 Nego prati te do groba.
 Ljubav obuzima sveta
 Sve ti dok dodje doba
 Smrti, i narodni vaji
 Tu ljubavi udivaji.

A. Kaler, Lujtko.

Do zopet novi pirki-----
 Pisal Michael Minajlovič.

Pred mano leži odprta knjiga poezij, "Dvojolinska Stak" je
 Prva stran je odprta in jaz gledam in obindujem tega ta,
 lenta tega narodnega mozega povera, tega misleca, tega Preizuma,
 sh ti naš Kolcov.

Ravno sem prečital njegove pesmi, ter zapel knjigo,
 naslonil se na skno, podpel glavo z rokami ter gledal
 nepre pred se. Še bil sem zamišljen zopet enkrat....!?!?

Pa dolgo ni trajalo nako; zapustil sem zopet okno
 ter prišel k mizi, odpel knjigo, ter se zagledal v njego
 slike. Kraz me je skleni vesel žalosti, ko sem čital v.

d. Se aj pa mi je bilo pred očmi vsa vsebina in
 čutil sem z pesnikom in žaloval z njim, krazni čutilo
 drugo vse - - - -

*

*

*

Kaj pa je vsebina njegovih pesmi? Mislim, da se ne
 bi mogel primernejše izraziti, nego da veliknem z lupancičem

Sečni vi ljudje
 veselit, se!

Kaj vam nija bol,
 zavetite se!

Je, a vsebinsko njegovih pesmi.

Kette kaže v svojih pesmih, da se je učil v Rusiji, in vendar je bil Kolcov njegov učitelj; zato mi gotovo ne škodi nebesda v zlo, da ga najvišjem slav. Kette. Oba pevca sta enaka do kro radeti narodni duh, ter v tem tem podjalu v gje pesmi svoj narodu, za koga sta živele. Tendar ju mo, nam že tukaj poudarjati, da Kette je popolnoma samostalen, h kor omenja Kiherc v predgovorju, da Kette se je povzpjal do višje stopnje; kajti takega humorja, ko hor ga nahajamo v njegovih pesnjah, pogrečamo popolnoma v Kolcovi zbirki. Očitovati pa moramo njegovo moč tvo in srčnosti; kajti on ne rabi pištola in tudi ne vpraša po nji kakor drugi, ampak modro prenaša srčne vane, ki se mu nečejo karebiti. Ne vija se v jzaku pred svojim idealom, ker mu ne vrača ljubermi, ampak omar: marak ter paxje, prijatelj, ko se mu inreve: njegova ljubica.

Taj se je zgodilo, namrove garel, in pa tusa pesniča, "Lapučena," "Kak. Ljio.

Kočem drugega navtevatit jo, kaj je pabelnokepe, saj je itak Kiherc že omeril v svojo usdu.

Ko sem čital njegovo "Podgorška svetnica" tadaj sem se spominjal na Kolcovo resem, "Lax Guberni" Ter. sa pesnik Kette je ves do gwie napravil in je v tem popolnoma samostalen. Vidi kar se tica stihov, se ga lahko primerja v Kolcovom; kajti ova imata s čimil. kvatke jedinate vrese, celo po ova beseda, in vabv si ga v vsaki njegovi vevni misli.

Popolnoma lahko rabim pri Ketteju besede, ki jih je pisal Fiedler o Kolcovom: "Kolcov's Sprache ist sehr softkühnlich, stets unnachahmlich originell; sein Gefühl ist immer tief und wahr; "kajti Kette je umel prav dobro pogoditi nuzo dni ton, kakor sem že omenil.

Ker se je itak že mnogi pisale o tem našem inlen, tu, ne maram debatirati mnoge; kajti pesnika je skraj

Govori 10

- "Hrvatski pokret pod vodstvom Ljudevita Gaja." g. Fabris, 1. listopada.
- "Slovensko gibanje 1871." g. Leper, 15. vinotoka.
- "Prijateljstvo." g. Pisciari, 19. vinotoka.
- "Simon Janšo." g. Josić, 11. listopada.
- "Nauka literatura in dopolnovnega vremena." g. Lisonić, 18. listopada.
- "Hrvatskoslavni bogovi i bjezovi." g. Tomović, 16. listopada.
- "Lekturam v Slovenik." g. Orel, 10. grudnia.
- "Hrvatski izbor (koncem 19. stoljeća.)" g. Kalovc, 7. prosinca.
- "Hrvatski Učbenik, slov. skladatelj." g. Kirik, 14. prosinca.
- "Kvet i rast blag. poth. bisk. Dr. Jurija Dobrila." g. Pudelca, 21. prosinca.
- "Vrba Dražević." g. Perleša, 18. prosinca.
- "Vino." g. Udoševica, 4. siječnja.
- "Hrvatska Kojinost i dr." g. Kogorović, 28. siječnja.
- "Jeli prelazje Ginja na bližnji ruzdi Karla." g. Pisciari, 1. maloga travnja.
- "Glasnik drama, lir." g. Leper, 12. maloga travnja.
- "Stadion i sevan." g. Perleša, 30. maloga travnja.
- "Dražević i Kette." g. Josić, 18. vel. travnja.
- "Pogledanje vremena." g. Lisonić, 20. vel. travnja.
- "Običajni pregled i karakteristika hrvatske književnosti 1838-50." g. Fabris, 27. vel. travnja.
- "Griha in moderna tragedija." g. Vinkovčan, 10. rujnika.
- "Josip Pagliaruzzi." g. Čebeniak, 17. rujnika.
- "Hrvatski i hrv. stvarnici." g. Glavio, 24. rujnika.
- "Hrvatskoslavni rukopisi." g. Goljević, 1. maloga srpnja.

List 10: Opomba; Tada je ako se ne dobi vraga spisa navedenih; kajli vira, ni, nima prijateljstva, včasih pa tudi statusa v gl. - List 10. vira me moret izbiti vseh pravnih, ampak se ne diti. Kateri naj se odbrani ne tudi izbiti vseh pravnih, ampak se ne diti. Kateri naj se odbrani ne tudi izbiti vseh pravnih, ampak se ne diti.

Polovica Gajčho; Spisane mi za nas. Moderni? Prou... ; Dajti Gajčho za list.

Katalo.

Číslo:

Prigodnom potvrdenja. kn. z imnarje u
Parinu god. 1899.

V čelnu po noši

K. jednom cilju

Prijatelj

Co zimi

Pernikov udes

Kovo flet:

1/2 življenja

Im kaj, če ne sedaj?

1. lepici

Pred Tegetovim spomenikom u Puli

Im u vojtu

Krili mi se----

V obupu

Štri

Iskra ljubavi

Na materinem grbu

P. mladi

Devadesetgodinjšica pape Lava XIII.

2. Čujka 1900.

Na bratovom grobu

Što, čestó.....

Žnja posem

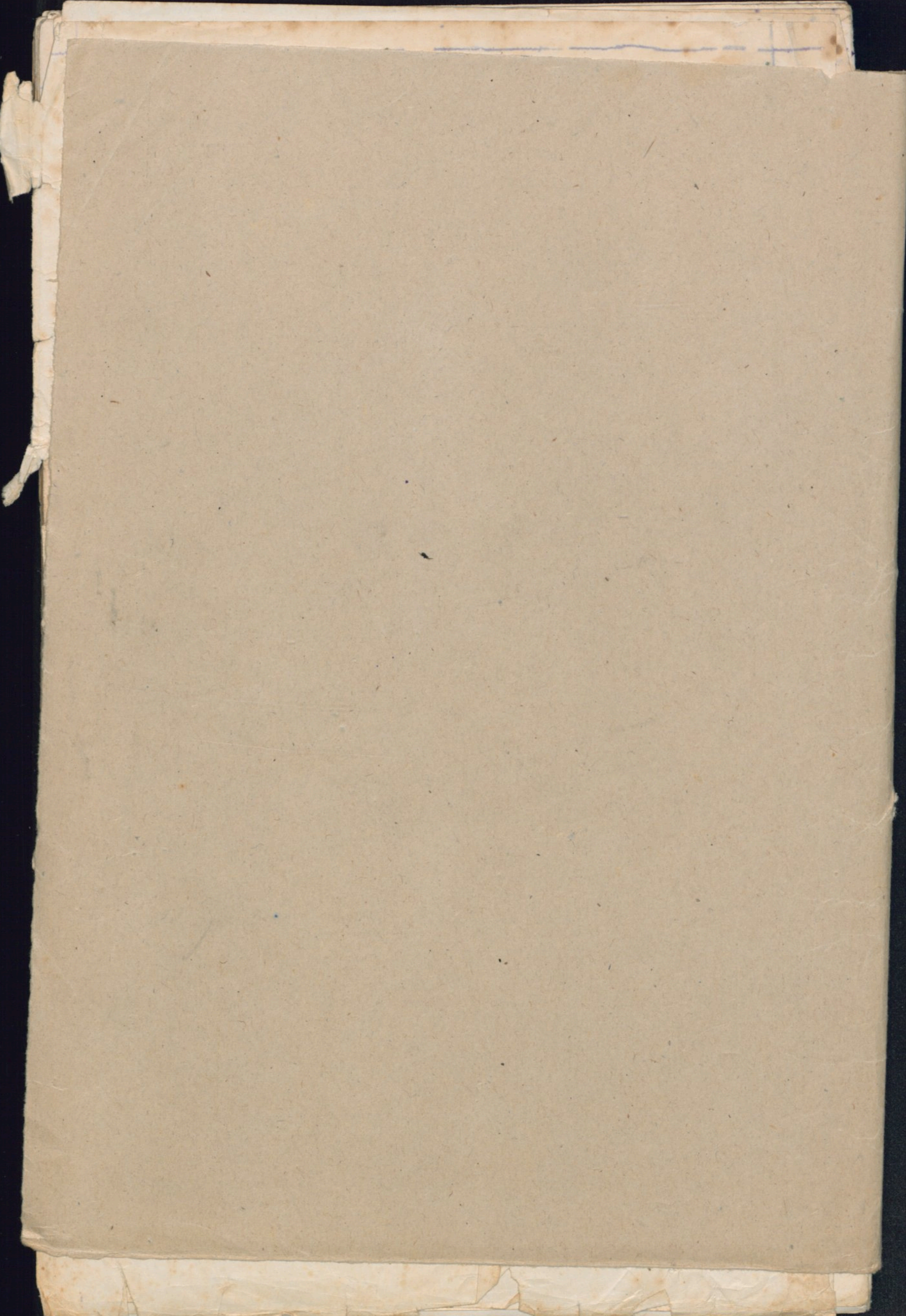
3. leti

Jel prokoma ljubav?

Tovariši.....

Kastilao	1
Vasilij. sigivio	2
Kalac	10
Tehomil	19
"	19
Slavjanovskij	30
Rad. jub	35
Tehomil	33
Miriboj	33
Tehomil	37
Slavjanovskij	43
Štiki	43
Lujetko	43
M. b.	51
Adrijanira	56
Lujetko	59
Tehomil?	59
Tehoru	61
Lujetko	67
Vasdor	72
Lujetko	73
Adrijanin	76
Scodi	78
Lujetko	81
Modernisi	87

IT8.7/2-1993
2007:04

 Colortrac www.colortrac.com

Printed on Kodak Professional Paper
Charge: R070405